

Η... «περιπέτεια» της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας

Από τον Γ. Βασιλειάδη (πρόεδρο) και
Ι. Καρμινιώτη (γ. γραμματέα) του Πανελληνίου
Συνδέσμου Διευθυντικών Κέντρων

ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΦΑΙΝΟΜΕΝΗ πρόθεση της υπουργού Υγείας να προκηρύξει στην επιβολή θεσμικού πλαισίου, που θέτει περιορισμούς στο ιδιοκτησιακό καθεστώς στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ) οφείλουμε να επισημάνουμε:

α) Είναι αντίθετο με το Σύνταγμα της χώρας (άρθρο 5 παρ. 1) και την κοινοτική νομοθεσία.

β) Θέτει σοβαρές διακρίσεις, όσον αφορά το ιδιοκτησιακό καθεστώς, μεταξύ Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας και δευτεροβάθμιας περιθαλψής (κλινικές), ομοειδών δηλαδή φροντίδων, που και οι δύο δραστηριοποιούνται στο χώρο της υγείας.

γ) Εμποδίζει την ανάπτυξη και οδηγεί σε μαρασμό μονάδες που δραστηριοποιούνται στην ΠΦΥ, με αποτέλεσμα την απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας.

Τη στιγμή που η Κομισιόν ανοίγει τα κλειστά επγγέλματα, η υπουργός, στο βιαιό ικανοποίησης μικροσυνδικαλιστικών σκοπιμοτήτων, επιδιώκει να μετατρέψει τον ιδιωτικό τομέα ΠΦΥ σε ένα κλειστό ισραηλινό club επιχειρηματικής δραστηριότητας. Η απόφασή της θα οδηγήσει έναν ιδιαίτερα ευαίσθητο τομέα στο χώρο της υγείας σε σταδιακή απαξίωση. Η ανάπτυξη του τομέα ΠΦΥ είναι συναφασμένη με την εξέλιξη της βιοτεχνολογίας και απαιτεί τη διαρκή επένδυση κεφαλαίων και την ορθή διαχείρισή τους.

Μπροστά σε αυτά τα δεδομένα το βασικό ερώτημα είναι με ποιόν τρόπο μπορεί η Ελληνική Πολιτεία να πορευθεί. Με την πιστωτική κρίση, που θα την ακολουθεί για πολλά έτη, αν όχι δεκαετίες, μονόδρομος αποτελεί η απελευθέρωση του ιδιωτικού τομέα, με ταυτόχρονη θέσπιση ξεκάθαρων κανόνων αγωγής ανταγωνισμού, προκειμένου να μπορεί το κράτος να καθορίσει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες στο χαμηλότερο δυνατόν κόστος.

Και είναι μονόδρομος, γιατί η χώρα δεν διαθέτει πόρους για τεράστιες επενδύσεις που απαιτούνται σε βάθος χρόνου, ούτε και διαδικασίες προμηθειών που θα διασφάλιζαν αξιόπιστα συστήματα σε ικανό χρόνο με χαμηλό κόστος.

Τέλος, λόγω του διαβρωμένου δημόσιου συστήματος, είναι αδύνατον να αξιοποιηθούν πλήρως οι τυχόν επενδύσεις, ώστε να οδηγήσουν στην παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών.

Συμπραγματικά, η ουσία είναι ότι οι μελλοντικές σοβαρές επενδύσεις στην υγεία θα πρέπει να έχουν μεγάλη κεφαλαιακή επάρκεια και για να επιτευχθεί αυτό απαιτούνται επενδυτές. Είναι ουτοπικό να θεωρούμε ότι το βάρος των επενδύσεων στον τομέα της ΠΦΥ μπορούν να το αναλάβουν ιατροί και σε κάθε περίπτωση επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία και τα οικονομικά του κράτους.

Σε βάθος χρόνου η ζημία που μπορεί να προκληθεί πιθανότατα να είναι τεράστια. Ο τομέας της υγείας θεωρείται, παγκοσμίως, ως ο πλέον επικίνδυνος για τα δημόσια οικονομικά. Θα είναι, τουλάχιστον, ουτοπικό η χώρα μας να επιμένει σε δοκιμασμένες και αποτυχημένες συνταγές.